Quelle: http://manuscripta.at/?ID=901
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

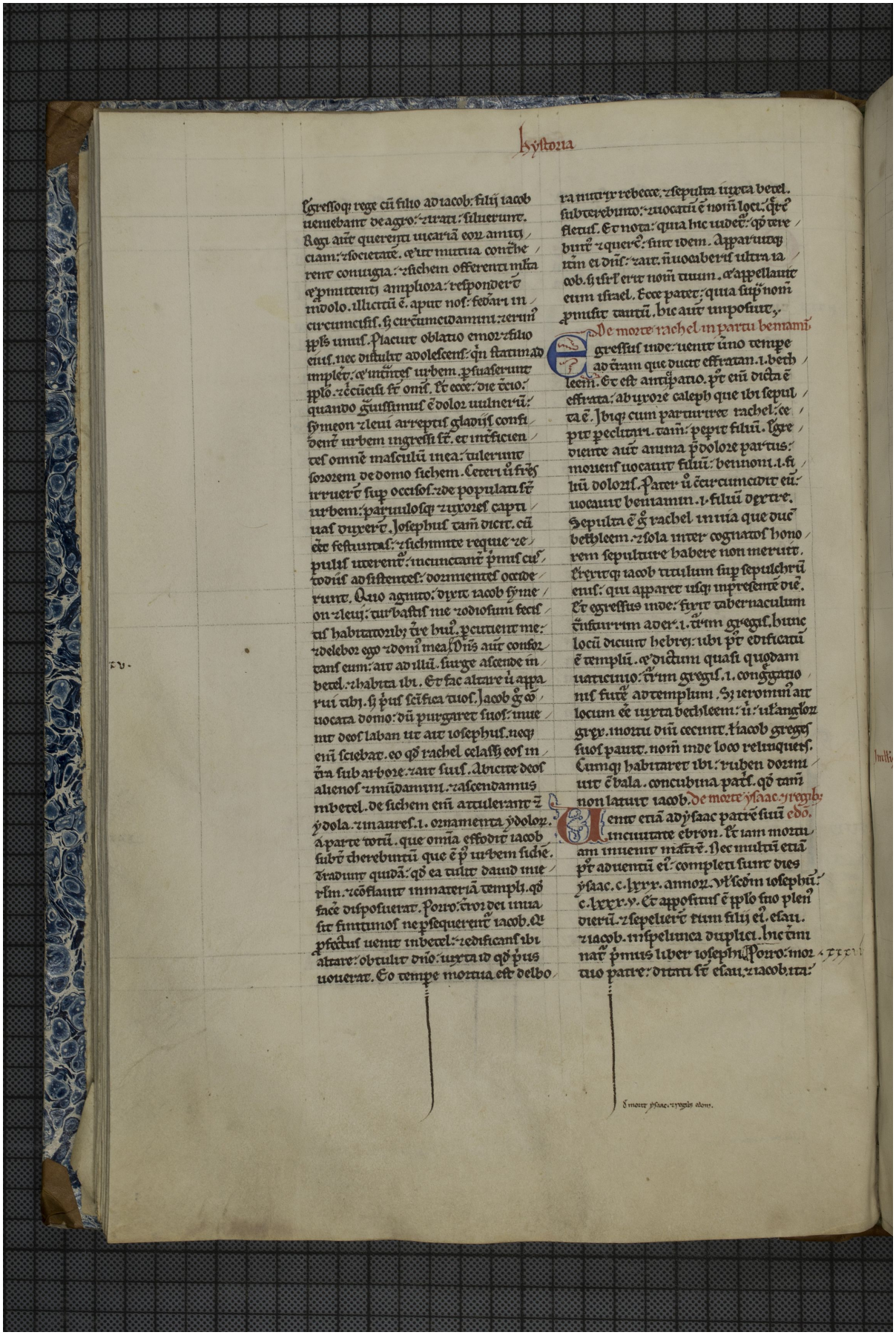

Hystoria

Egressoq; rege cū filio ad iacob: filij iacob
uenebant de agro: ⁊ urati: siluerunt.
Regi aūt querenti uicariā eou amici
ciam: ⁊ societatē. et ut mutua conthe
rent conuigia: ⁊ sichem offerenti mūta
et pmittenti ampliora: respondert
ndolo. ulcisci ē. apud nos: fedari in
circumcisis. si circūcidamini: ⁊ erit
ppls unus. Placuit oblatio emor ⁊ filio
eius. nec distulit adolescens: qn statim ad
implēt. et mūtes urbem. persuaserunt
pplo. ⁊ ecce tertio: die tertio:
quando gressimus ē dolor uulneris:
Symeon ⁊ leui arrepti gladijs confi
dentē urbem ingressi sūt. et interficien
tes omnē masculū inea: tulerunt
sororem de domo sichem. Ceteri ū filij
irruerūt sup occisos: ⁊ de populari sūt
urbem: parvulosq; ⁊ uxores capti
uas duxerūt. Josephus tam dicit. cū
ēt festum ut: ⁊ sichimite reque ⁊
pulis uterent: incunctanter pmis cu
todis adsistentes: dormientes occide
runt. Quo agnito: dixit iacob Symeo
n ⁊ leui: turbastis me ⁊ odiosum fecis
tis habitatoribus ūre bui. percutient me:
⁊ delebor ego ⁊ domi mea. Dns aūt confor
tans eum: ait ad illū. surge ascende in
bethel. ⁊ habita ibi. Et fac altare ū appa
rui tibi. si p̄ius sānctifica tuos. Jacob ꝗ cō
uocata domo: dū purgaret suos: inue
nit deos laban ut ait josephus. neq;
eū sciebat. eo qd rachel celasse eos in
ūa sub arbore. ⁊ ait suis. abicite deos
alienos ⁊ mūdamini. ⁊ ascendamus
in bethel. de sichem eū attulerant ⁊
ydola. ⁊ inaures. i. ornamenta ydolor.
a parte tūi. que omnia effodit iacob
subtū therebinthū que ē p̄ urbem siche.
tradunt quidā: qd ea tulit dauid inte
rlin. ⁊ cōflauit in materiā templi. qd
facē disposuerat. Porro. ⁊ ivi dei inua
sit timentes ne p̄sequerentur iacob. et
p̄fectus uenit in bethel: ⁊ edificans ibi
altare: obtulit dno. uxta id qd p̄ius
uouerat. Eo tempe mortua est delbo
ra nutrix rebecce. ⁊ sepulta uxta bethel.
subterebinto: ⁊ uocatū ē nomē loci. qre
fletus. Et nota: quia hic uidet: qd tere
bintē ⁊ querē: fuit idem. apparuitq;
rursū ei dns: ⁊ ait. ñ uocaberis ultra ia
cob. si israel erit nomen tuum. et appellauit
eum israel. Ecce pater: quia sup nomen
p̄mulit tantū. hic aūt imposuit.

De morte rachel in partu benjamin.

Egressus inde: uenit ūno tempe
ad tram que ducit effratam. i. beth
leem. Et est amūpatio. p̄ eū dicta ē
effrata: ab uxore caleph que ibi sepul
ta ē. Jbiq; cum parturiret rachel: ce
pit peclitari. tam: peperit filiū. ⁊ gre
diente aūt anima p dolore partus:
moriens uocauit filiū: benoni. i. fi
lij doloris. Pater ū ēt circumcidit eū:
uocauit benjamin. i. filiū dexte.
Sepulta ē ꝗ rachel in via que duc
bethleem. ⁊ sola inter cognatos bono
rem sepulture habere non meruit.
Erexitq; iacob titulum sup sepulchrū
eius: qui apparet usq; in presentē die.
Et egressus inde: fixit tabernaculum
cū turrim eder. i. ūrim gregis. hunc
locū dicunt hebrei: ubi p̄ edificatū
ē templū. et dictum quasi quodam
uaticinio: ūrim gregis. i. congregatio
nis fuit ad templum. Sz ieronimus ait
locum ē uxta bethleem: ū: ut angelor
grex. motu diū cecinit. Iacob greges
suos pauit. nomē inde loco relinquens.
Cumq; habitaret ibi: ruben dormi
uit ē bala. concubina patris. qd tam
non latuit iacob. de morte ysaac. ⁊ regib.

Venit etiā ad ysaac patrē suū edo.
in ciuitate ebron. Et iam mortu
am inuenit matrē. Sec multū etiā
p̄ aduentū ei: completi sunt dies
ysaac. c. lxxx. annor. vt scōm josephū.
c. lxxx. v. Et appositus ē pplo suo plen
dierū. ⁊ sepeliuerūt eum filij ei. esau.
⁊ iacob. in spelunca duplici. hic enim
natū p̄mus liber josephi. Porro. mor
tuo patre: dixit sū esau. ⁊ iacob. ita:

Ꝗ mortu ysaac. ⁊ regib. edom.